

Kweekverslag van de Tuinfluiter

Sylvia Borin

tuinfluiter man

Korte beschrijving

Oe tuinfluiter is een echte zomergast vanuit Afrika die na zijn lange tocht over bijna geheel Europa uitwaaiert. Het is een soort die vrij egaal gekleurd is en mede daarom wordt er wel eens gezegd de Sylvia boring.

Gelukkig compenseert de tuinfluiter zijn wat saai gekleurd uiterlijk met een prachtige zang.

Deze vogel is op de rug donkerder bruin dan op de borstpartij en hoe meer het naar de buik gaat, hoe lichter de kleur wordt. Op zijn kopje heeft hij een zeer Licht zichtbaar bruin petje, hij heeft een klein priemnaveltje en een klein rond oog, rond het oog is een wit randje te vinden, verder zijn er geen kenmerkende wenkbrauw strepen. De poten zijn grijsbruin en de nageltjes zwart. De lengte bedraagt ongeveer 14cm. In onze natuur kan men de vogels vinden op plaatsen waar het moerassig is en rijkelijk bedeed met grassen/rietkragen en brandnetelvelden, In de gemende vochtige bessen kan men de tuinfluiter zien in de dichte onder begroeiing en zoals zijn naam al zegt, is het een vogeltje dat men ook kan aantreffen in de turn als deze wat verwilderd is qua beplanting. Zodra de tuinfluiten arriveren, nemen zij een territorium in bezit en gaan meteen na het vinden van een partner aan de slag om hun nestje te bouwen. Dit nest is vervaardigd van verschillende soorten wassen, mossen en andere plantendelen. Het nest wordt vaak niet hoger dan een meter boven de grond gebouwd door beide partners. In het nest worden gemiddeld 4 eitjes gelegd, die vaalwit zijn en rijkelijk voorzien van stippen of vlekjes die in verschillende tinten bruinachtig zijn te noemen. De eieren worden in 12 à 14 dagen uitgebroed, de jongen hebben bij het sperrren een mooie rode kleur die de oudervogels aanzet ze te voeren. Het uitvliegen gebeurt al op een leeftijd van 9 à 10 dagen, maar op die leeftijd kunnen ze lang nog niet goed vliegen of zitten ze in hun volledige bevedering. Het is dus ook eigenlijk meer eruit klauteren en zichzelf voortbewegen door klauteren in de dichte vegetatie. De tuinfluiter is een echte Insecteneter, die zo nu en dan ook wel eens een besje of vruchten opneemt. Maar de jongen worden uitsluitend met insecten grootgebracht In de natuur zijn bij de juiste omstandigheden meerdere nesten mogelijk.

Tuinfluiter pop

Tuinfluiter man

De aanschaf

Na succesvol zijn geweest met de *Sylvia curruca* (blaamsluiper) en de *Sylvia atricapilla* (zwartkop) wilde ik wel weer eens terug in die familiegroep en ging op rook, ik kwam uit op de *Sylvia borin*, (tuinfluiter) en de *Sylvia communis* (grasmus). Over de laatstgenoemde zal ik wellicht op een ander tijdstip berichten. Via via kwam ik uit bij een Belgische meneer die wel tuinfluitertertjes had voor mij, 5 stuks. Toen ik bij die meneer gearriveerd was na een lange rit, was de "tas" koffie een welkome versnapering. Na wat gepraat over vogeltjes en kweekmethodes gingen we bij de vogels kijken. Mensen, ik wist niet wat ik zag. Het waren enorme volièrès met een nog grotere chaos aan beplanting. Echt, de brandnetels en andere onkruiden stonden wel 1,5 tot 2m hoog. Het was compleet een oerwoud waaruit de vogeltjes gevangen moesten worden. Die beste man lachte naar mij, stopte mij een net in mijn hand en zei "Ga je gang" ik ga aan het werk en hoor het wel, in je klaar bent. Ik ben de kooi binnengegaan en zag de ene mooie soort na de andere voorbijschieten, maar ik moest de tuinfluiters hebben. Er zaten 5 onverwachte in en die moest ik maar zien te vangen. Ik had de situatie in ogenschouw genomen en besloot de vogels op te jagen in de sluis die de volièrès aan elkaar verbond. Op zich geen gekke gedachte van mij, want nog geen half uurtje later had ik ze in mijn handen, allemaal gecontroleerd op juistheid ring en daarna veilig opgeborgen in een transportkoffertje. Toen ik uit de volièrè was, riep ik maar hard dat ik ermee klaar was, maar geen antwoord. Ik ben maar op zoek gegaan naar die meneer en vond hem na lang zoeken onder een tractor die hij aan het repareren was. Ik vertelde die man dat als ik kwaad in de zin had, ik zo had kunnen wegrijden zonder te betalen of meer vogels uit zijn volièrès had kunnen vangen zonder het hem te laten weten. Zo nuchter als hij was, zei de man: Zoals de waard is, vertrouwt hij zijn gasten, ik ken jou wel hoor, jij kweekt toch met die vele verschillende soorten vogeltjes. Dat lees ik allemaal wel, hoor". Ik kon niet meer doen dan lachen en hem bedanken voor de vogeltjes en voor het in mij gestelde vertrouwen. Hij had mij verteld dat er zeker 1 koppel bij zat en dat hij ook jongen daarvan had gehad. Alleen was hij telkens te laat met ringen of hij had helemaal niet gemerkt dat er jongen waren. Aan de ene kant kon ik het wel begrijpen als je de volièrès zag, maar aan de andere kant zo gemakzuchtig eigenrijk. Zoiets zou mij niet zo snel overkomen, maar ik ben dan ook elke besteedbare minuut met de vogeltjes bezig en niet iedereen is zo. Ikzelf denk dat dit ook de reden is waarom er vrij veel gelukt om te kweken met verschillende soorten hier.

De kweek

Zoals gezegd 5 tuinfluiters waarvan tenminste 2 een bewezen koppel vormde, ik besloot maar niet te tobben en trok maar wat veertjes voor DNA-analyse. Na een week geen onduidelijkheden meer: ik had twee koppels en 1 losse man. Nu was het nog enkel de vraag welke vogels de koppels waren. Ik had gedacht gebruik te maken van kleurringetjes en dan maar kijken welke vogels elkaar zouden aantrekken. Maar ik zag daar eigenlijk geen heil in en aangezien het toch al einde broedseizoen was voor deze soort, besloot ik ze allemaal apart te zetten in verschillende vluchtjes, zodat als het nieuwe

broedseizoen er weer aan zou komen, de vogels ontvankelijk waren voor elkaar zonder een eventuele voorkeur. Alle tuinfluiters verbleven bij mij gedurende de winter buiten, maar hadden wel de beschikking over een nachthok, zodat ze uit de ergste kou en tocht waren. Op deze manier kwamen er 4 door de winter 1 man viel af en het werd mij dus eigenlijk gemakkelijk gemaakt door de vogels, want een keuze maken hoefde ik eigenlijk niet meer. Het was inmiddels begin april geworden en de mannen begonnen met hun Lang. In het begin heel zacht en twijfelend, maar naarmate de dagen lengden en de temperatuur opliep, kwamen ze wel los. Begin april de poppen in het territorium gedaan van de mannen. Dit was een vlucht die ze alleen tot hun beschikking hadden met de afmetingen 250cm breed x 230cm diep en 200cm hoog. Het bij elkaar plaatsen ging eigenlijk zonder slag of stoot. Ja, de gebruikelijke achtervolgingen waren er wel, maar niet zo ernstig dat er ingegrepen diende te worden. De beide kooien had ik een beetje nagemaakt zoals ze bij die man waren. m.a.w. chaotisch dus. Ik had de coniferen eruit gehaald en daarvoor in de plaats vlinderstruiken, brandnetels, riet, gele lis en pampagras etc. aangeplant Ook hadden de kooien een waterloopje gekregen dat rondgepompt werd, Van de twee koppels ging er maar 1 over tot actie. Het maakte een nest van alleen maar grassoorten, aan de buitenkant grof gras en hoe meer je naar de kern van het nest kwam, hoe fijner het gras werd, Ik had behalve diverse grassoorten nog kokosvezel, sharpie, dierlijk haar etc. gegeven, maar hiervan moesten zij niks hebben. Het was gras en delen van rietbladeren en niks anders. Mij best hoor, als er maar jongen komen. Als nestreek werd het midden gekozen van een riet pol met wat gele is daardoorheen verweven, en echt helemaal achter in de volière In het donkerste hoekje dat je maar kon vinden en eigenlijk zo goed als op de grond. De volières waarin zij zaten waren in ieder geval vrij donker, want de vlinderstruiken groeiden enorm. Binnen een mum van tijd waren ze tegen het dak gegroeid en ontnamen zowat al het licht uit de volières, Ik heb het maar allemaal zo gelaten, want ik wilde de vogels niet al te vol storen door te gaan snoeien en de vlinderstruik trok vele soorten insecten aan waarvan de vogels ook weer gebruik maakten. Echt mooi was het niet om te zien en de vogeltjes heb ik eigenlijk vrij weinig gezien door de weelderige groei van de beplanting. Ik betrapte mijzelf erop dat ik dacht: het lijkt wel Yves met zijn volières. Maar uiteindelijk gaat het maar om één ding bij mij en dat is kweken met vogels. Als het dan gewenst is dat ik de vogels wat minder zie door beplanting, dan is dat maar zo. Op 2 mei werd het eerste ei gelegd, op 3 mei het tweede, maar dit was eigenlijk heel verschillend van tekening. Zo was het eerste vrij compact gestipt en had het tweede ei meer plekken op het ei zonder stippen. Aangezien de vogels alleen zaten in hun volière, kon het niet anders zijn dat er licht verschillende eitjes worden gelegd qua kleur en stippenpatroon. In totaal werden er 5 eitjes gelegd. Op zaterdag 17 mei zag ik eierschalen liggen nabij de waterbak en er moesten dus jongen zijn. Aangezien het een hele tour was bij het nest te komen, besloot ik het maar met rust te laten en niet te kijken. Woensdag 21 mei gekeken of er al geringd moest worden en dat bleek voor 4 van de 5 jongen ook zo te zijn. Het vijfde jong ringde ik een dag later. De wettelijk voorgeschreven ringen van 25mm werden ook nu weer voorzien van een ventielslangetje. Ik vond de jongen op deze leeftijd wel wat weg hebben van heggenmussen van die leeftijd, ook van die roodachtig gekleurde huid en een dieprode keelkleur. Ook kon ik op de tong twee zwartgrijze vlekjes zien, de snavelranden zijn rubberachtig en witachtig te noemen. Op een leeftijd van 9 dagen wilde ik graag nog een foto maken van de jongen in het nest. Dit lukte uiteindelijk ook. Niet veel later op de dag zag ik de begroeiing veel bewegen en hoorde flinke bedelgeluiden en dat kon maar één ding betekenen: ze waren uit het nest gekomen. Toen ik na lang turen eindelijk 1 jong kon zien, ving ik deze en nam er een foto van. Zoals u op de foto kunt zien, zijn de jongen op het punt van uitvliegen, weliswaar na verstoring, nog lang niet in hun volledige bevedering. Ik hoopte dan ook maar dat het goed zou blijven gaan na deze verstoring. Gelukkig zag ik een dag later alle jongen dicht bij elkaar zitten tussen het riet en bleken ze in orde. Dat was een pak van mijn hart, want omdat ik zo graag een dergelijke foto wilde hebben, had ik zomaar het nest kunnen verspelen. Dus mijn tip aan u: als u met tuinfluiters kweekt, doe na het ringen geen nestcontrole of verstoringen meer, want ze springen er zo uit met de eventuele gevolgen van dien. Als de jongen een dag of 15 zijn, dan zijn ze eigenlijk niet meer van hun ouders te onderscheiden op het wat valer zijn op de diverse delen van het lichaam en het wat kortere staartje na dan. Na 32 dagen heb ik de jongen uit de kooi gevangen, want die waren zelfstandig geworden en

tuinfluiter zojuist geringd

Ongeveer 9 dag

Nest van 5 jongen

ik hoopte dat nu de jongen eruit waren, de ouders misschien een tweede ronde zouden doen. Helaas bleef het bij 1 ronde. Ikzelf heb daar nooit moeite mee. Mij gaat het om een geslaagde kweek en niet om aantallen gekweekte vogels.

Het voer

Het voer buiten, het broedseizoen bestond uit meet- en buffalowormen, diepvries pinky's en eivoer en zo nu en dan verwerdte ik ze met een bakje met heel kleine huiskrekeltjes. Behalve dit voer werd er door de vogels ook nog bijna van alles gevangen wat in de volière vloog, liep of kroop. Het levende voer werd ook nu weer bepoederd met Aves-

insectenstrooipoeder. Het voer in het broedseizoen was eigenlijk hetzelfde, alleen de hoeveelheid ervan werd door mij opgevoerd. Wel had ik in de eerste dagen geen meelwormen verstrekt. In de eerste 3 á 4 dagen werd er toch alleen maar vliegend en kruipend spul gevoerd, wat dan ook verzameld door mij diende te worden, want het aanbod daarvan dat uit zichzelf in de volière kwam, was te gering om de jongen groot te krijgen en vooral de aangeboden bladluis had de voorkeur, Daarom had ik de bladluis Mt de toppen geklopt en vermengd met mijn eivoer, wat nu wel gretig werd opgenomen en ook werd gevoerd. Hoe ouder de jongen werden, hoe meer er gevoerd werd van de pinky's, buffalos, en de kleine huiskrekeltjes en het andere aangeboden voedsel.

Al met al

De soorten uit de Sylviafamilie zijn zoals u ziet zeer goed te kweken in onze volières en ikzelf vind het een heel interessante groep. Het enige probleem is dat er te weinig verschillende soorten uit die groep in onze volières buizen en dus verkrijgbaar zijn, Al met al ben ik er weer trots op dat het ook met deze soort is gelukt er 5 goed geringde natuurbroedjongen van te kweken, de ik in ieder geval niet 'boring' vond. Maar u raadt het al: ook deze soort werd slachtoffer van mijn zelfgemaakte regel. En zo geschiedde het dus ook, ze mochten andere mensen gaan verblijden met hun kunsten. Wat ervoor in de plaats is gekomen, is voor u een vraag en voor mij een weet, Mocht het ook hiermee lukken om te kweken, dan kunt u dat wellicht een keertje lezen in "Onze Vogels".

Foto's; familie Bakker

Tekst A Bakker